

Miutar de paraule o d'ocis. Atic
 l'arc a crits, a verganades.

Arxiu de
 l'Institut
 d'Estudis
 Catalans

els gonos

àtic -a adj. Relatiu o pertanyent
 a l'Àtica o als seus habitants.
Dialecte àtic. | Dit de l'entel di-

terari o artístic, pur, simple
 i d'una elegància refinada || m.
 Part superior d'un edípi Collocada
 sobre la cornisa per dissimular
 la teulada

àticament adv. A la manera àtica

aticisme m. Atic forma, gir,
 peculiar al dialecte àtic || Purta,
 simplicitat, elegància refinada, en